

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/13-01/229

URBROJ: 65-13-02

Zagreb, 17. listopada 2013.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o potvrđivanju Izmjene i dopune članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezanih uz zločin agresije, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 17. listopada 2013. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa, te Ivana Crnčeca, pomoćnika ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

Klasa: 022-03/13-01/203
Urbroj: 50301-09/06-13-2

Zagreb, 17. listopada 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Izmjene i dopune članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezanih uz zločin agresije, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Izmjene i dopune članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezanih uz zločin agresije, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Ivana Crnčeca, pomoćnika ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE I DOPUNE ČLANKA 8.
RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA I IZMJENA
I DOPUNA RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA
VEZANIH UZ ZLOČIN AGRESIJE, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE I DOPUNE ČLANKA 8.
RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA I IZMJENA
I DOPUNA RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA
VEZANIH UZ ZLOČIN AGRESIJE**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Izmjene i dopune članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezanih uz zločin agresije sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Međunarodni kazneni sud sa sjedištem u Den Haagu, Nizozemska, utemeljen je odredbama Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda (u daljnjem tekstu: „Rimski statut“), koji je usvojen na Diplomatskoj konferenciji Ujedinjenih naroda o osnivanju Međunarodnoga kaznenog suda, 17. srpnja 1998. godine. Republika Hrvatska, koja je aktivno sudjelovala u radu Diplomatske konferencije, potpisala je Rimski statut već 12. listopada 1998. godine.

Zakon o potvrđivanju Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, Hrvatski sabor donio je 28. ožujka 2001. godine (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 5/2001), čime se Republika Hrvatska svrstala u krug izvornih stranaka Rimskog statuta za koje je on stupio na snagu 1. srpnja 2002. godine.

Republika Hrvatska stranka je Sporazuma o povlasticama i imunitetima Međunarodnoga kaznenog suda (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 10/2004), u skladu s kojim države stranke navedenog Sporazuma Međunarodnomu kaznenom sudu priznaju međunarodnu pravnu osobnost i pravnu osobnost koja mu je nužna za obavljanje njegovih dužnosti i ispunjenje njegove svrhe te prihvaćaju da isti na državnom području svake države stranke uživa sve povlastice i imunitete potrebne za ostvarivanje njegovih ciljeva utvrđenih Rimskim statutom.

Ranom ratifikacijom Rimskog statuta Republika Hrvatska je izrazila podršku ideji i aktivnostima Ujedinjenih naroda usmjerenih k uspostavi Međunarodnoga kaznenog suda te je iskazala snažnu političku i formalnopravnu podršku što skorijem osnivanju i početku rada Međunarodnoga kaznenog suda. Republika Hrvatska nije imala nikakve ustavne zapreke za ratifikaciju Rimskog statuta.

Međunarodni kazneni sud (u daljnjem tekstu: „Sud“) utemeljen je kao stalna ustanova, ovlaštena sukladno članku 5. Rimskog statuta, izvršavati svoju sudbenost nad osobama za najteža kaznena djela značajna za cijelu međunarodnu zajednicu - zločin genocida, zločine protiv čovječnosti, ratne zločine i zločin agresije.

Međutim, člankom 5. stavkom 2. Rimskog statuta utvrđeno je također da je Sud nadležan za zločin agresije nakon što propisi, doneseni u skladu s člancima 121. i 123., ustanove obilježja zločina agresije te odrede pretpostavke za stvarnu nadležnost Suda kada se

radi o zločinima agresije. Člankom 123. Rimskog statuta propisano je da će sedam godina nakon stupanja Statuta na snagu, glavni tajnik Ujedinjenih naroda sazvati Konferenciju za izmjene i dopune, kako bi se razmotrile moguće izmjene i dopune Statuta. Nadalje, utvrđeno je da takvo razmatranje može uključiti popis kaznenih djela sadržanih u članku 5. Rimskog statuta.

Prva Konferencija za izmjene i dopune Rimskog statuta, kojoj je prisustvovala predstavница Ministarstva pravosuđa, održana je u glavnom gradu Republike Ugande, Kampali, od 31. svibnja do 11. lipnja 2010. godine.

Izmjene i dopune Rimskog statuta, koje su na navedenoj Konferenciji usvojene imaju za cilj osigurati najširu zaštitu pojedinaca od najtežih kaznenih djela. To je bila prva prilika da se intervenira u Rimski statut, te da se globalno usmjeri pažnja na Međunarodni kazneni sud i promovira postizanje univerzalnosti Statuta, dok će se u budućnosti Konferencije za izmjene i dopune Rimskog statuta održavati po potrebi.

Izmjene i dopune usvojene su sljedećim dvjema rezolucijama.

Dana 10. lipnja 2010. godine, stranke su Rezolucijom br. 5 (RC/Res. 5), u skladu s člankom 121. stavkom 3. Rimskog statuta, usvojile izmjenu i dopunu članka 8. Rimskog statuta, kojom se uporaba određene vrste oružja (zabrana uporabe otrova ili otrovnog oružja, uporabe otrovnih plinova, plinova zagušljivaca ili drugih plinova, kao i uporabe metaka koji se u ljudskom tijelu lako šire ili zatupljuju) koja se prema dosadašnjem članku 8. stavku 2. (b) (xvii), (xviii), (xix) Rimskog statuta smatrala povredom prava i običaja primjenjivih u međunarodnom oružanom sukobu, sada, dodavanjem u članak 8. stavak 2.(e) točaka (xiii), (xiv) i (xv), jednako tako smatra i povredom prava i običaja koji se primjenjuju u oružanim sukobima čiji značaj nije međunarodni.

Dana 11. lipnja 2010. godine, stranke su Rezolucijom br. 6. (RC/Res. 6), u skladu s člankom 121. stavkom 3. Rimskog statuta, usvojile izmjene i dopune Rimskog statuta vezane uz zločin agresije. Prihvaćena je definicija zločina agresije koja se temelji na Rezoluciji Opće skupštine Ujedinjenih naroda broj 3314 iz 1974. godine, te su određeni uvjeti pod kojima je Međunarodni kazneni sud nadležan glede zločina agresije. Između ostaloga utvrđena je i odgoda postupanja Suda glede zločina agresije do donošenja odluke o početku postupanja, a koja odluka će se donijeti nakon 1. siječnja 2017. godine od strane 2/3 država članica Statuta. Vijeće sigurnosti može određenu situaciju vezanu uz zločin agresije uputiti Sudu, sukladno Glavi VII. Povelje Ujedinjenih naroda, neovisno o tome radi li se o državi stranki Rimskog statuta ili državi koja nije stranka Rimskog statuta. Ako Tužitelj zaključi da postoji razborita osnova za nastavak istrage vezane uz zločin agresije, prvo utvrđuje je li Vijeće sigurnosti donijelo odluku o činu agresije koji je počinila dotična država. Prihvaćeno je da Tužitelj i u nedostatku takve odluke Vijeća sigurnosti može započeti istragu na vlastiti zahtjev (*proprio motu*) ili prema uputi države stranke, no u tom slučaju mora dobiti odobrenje Predraspravnog vijeća za postupanje. U ovakvim okolnostima, dakle, gdje nema odluke Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, Sud nema nadležnost za postupanje glede zločina agresije ukoliko je djelo počinjeno na teritoriju države koja nije stranka Rimskog statuta odnosno od strane državljanina države koja nije stranka Rimskog statuta ili u slučaju ako je država stranka prethodno izjavila da ne prihvaća nadležnost za zločin agresije na temelju izjave podnesene Tajništvu Ujedinjenih naroda, u skladu s člankom 15. bis stavkom 4. Izmjena i dopuna Rimskog statuta. Navedenim se izbjegavaju negativne posljedice u vanjskopolitičkim odnosima s državama koje nisu stranke Rimskog statuta.

U skladu s člankom 121. stavkom 5. Rimskog statuta, sve izmjene članaka 5., 6., 7. i 8. Rimskog statuta stupaju na snagu za one države stranke koje su ih prihvatile godinu dana nakon polaganja njihove isprave o ratifikaciji ili prihvatu. Za državu stranku koja nije prihvatila izmjenu, Sud neće biti nadležan u pogledu kaznenih djela na koja se izmjena odnosi i koja su počinili njezini državljani ili koja su počinjena na njezinom teritoriju.

U skladu s člankom 123. stavkom 3. Rimskog statuta, odredbe članka 121. stavaka 3. do 7. primjenjuju se na prihvati i stupanje na snagu svake izmjene i dopune Rimskog statuta razmatrane na Konferenciji za izmjene i dopune.

Usvajanje definicije zločina agresije predstavlja povijesni iskorak, s obzirom da se međunarodna zajednica već desetljećima nije uspijevala dogovoriti o radnoj definiciji tog „glavnog zločina“.

Kao aktivni sudionik na Konferenciji za izmjene i dopune, predstavnica Ministarstva pravosuđa je u ime Republike Hrvatske podržala oba prijedloga izmjena i dopuna Rimskog statuta.

Stav je Republike Hrvatske da samo univerzalna primjena Rimskog statuta može spriječiti da počinitelji najtežih kaznenih djela zaštićenih međunarodnim pravom ostanu nekažnjeni, te se stoga Republika Hrvatska zalaže da sve države stranke Rimskog statuta osiguraju njegovu punu implementaciju u svoja nacionalna zakonodavstva te stvore odgovarajuće mehanizme kojima će se osigurati suradnja država stranaka i Suda.

Europska unija nije stranka Rimskog statuta, ali su njegove stranke sve države članice Europske unije. Odnos između Europske unije i Međunarodnog kaznenog suda uređen je Ugovorom između Međunarodnog kaznenog suda i Europske unije o suradnji i pomoći (Službeni list Europske unije L 115/50), koji je sklopljen u Luksemburgu, 10. travnja 2006. godine, a stupio je na snagu 1. svibnja 2006. godine.

Do 21. kolovoza 2013. godine, države članice Europske unije koje su položile svoje isprave o ratifikaciji odnosno prihvatu Izmjene i dopune članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezanih uz zločin agresije su: Estonija, Njemačka i Luksemburg.

Republika Hrvatska je već pristupila implementaciji Rimskog statuta u nacionalno zakonodavstvo. Tako je 6. listopada 2003. godine usvojila Zakon o zaštiti svjedoka (Narodne novine, br. 163/2003 i 18/2011), a također se pristupilo i izmjenama i dopunama kaznenog zakonodavstva kako bi se osigurao potrebni pravni okvir za učinkovitu primjenu Rimskog statuta. Zakon o primjeni Statuta Međunarodnog kaznenog suda i progonu kaznenih djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava (Narodne novine, broj 175/2003) donesen je 2003. godine te izmjene i dopune tog Zakona 2004. i 2011. godine (Narodne novine, br. 29/2004, 55/2011 i 125/2011), kojima se, između ostalog, određuje nadležnost za postupak suradnje Republike Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom i izvršenje odluka Suda, kao i nadležnost hrvatskih sudova i drugih tijela za kazneni progon i vođenje kaznenog postupka za suđenje počiniteljima ratnih zločina. Također se uspostavila nadležnost županijskih sudova u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu za vođenje kaznenih postupaka za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava. Nadalje, navodimo Kazneni zakon (Narodne novine, broj 110/97) i njegove izmjene i dopune (Narodne novine, br. 27/98, 50/2000,

129/2000, 51/2001, 111/2003, 190/2003, 105/2004, 84/2005, 71/2006, 110/2007, 152/2008 i 57/2011), posebice one usvojene 2004. godine kojima se uvodi institut zapovjedne odgovornosti kroz članak 167.a novim Kaznenim zakonom (Narodne novine, br. 125/2011 i 144/2012) člankom 89. uvedena je nova definicija zločina agresije po uzoru na definiciju donesenu na Revizijskoj konferenciji u Kampali. Donošenjem novog Kaznenog zakona između ostalog je izmijenjena definicija ratnog zločina te je člankom 91. stavkom 2. točkama 17., 18. i 19. već uvedena zabrana uporabe otrova ili otrovnog oružja, uporabe otrovnih plinova, plinova zagušljivaca ili drugih plinova te svih sličnih tekućina, tvari ili naprava, kao i uporaba metaka koji se u ljudskom tijelu lako šire ili raspršuju.

Slijedom navedenog, potvrđivanje izmjena i dopuna Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda nužno je kako bi Republika Hrvatska pomogla pri napretku prema zajedničkom cilju stvaranja temeljnih pravila međunarodnog poretka za pravedniji, siguran i demokratski svijet.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Izmjena i dopuna članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda i Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezane uz zločin agresije kako bi, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Kako je stvarna nadležnost Suda ograničena na najteža kaznena djela (genocid, zločin protiv čovječnosti, ratni zločin i zločin agresije), te je na Konferenciji za izmjene i dopune u Kampali donesena definicija zločina agresije sa svim obilježjima, u Rimski statut uvodi se novi članak 8. *bis* kojim je definiran zločin agresije.

Budući da su novim člankom 8. *bis* ustanovljena obilježja zločina agresije te su određene pretpostavke stvarne nadležnosti Suda, u Izmjenama i dopunama predviđeno je brisanje članka 5. stavka 2. Rimskog statuta.

Člankom 15. *bis* proširuje se nadležnost Suda za postupanje glede zločina agresije kod upućivanja slučajeva od strane države ili temeljem *proprio motu* postupanja Tužitelja.

Umetanjem članka 15. *ter* određuje se nadležnost Suda za postupanje glede zločina agresije kod upućivanja slučajeva od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda.

Umetanje stavka 3. *bis*, u članak 25. Rimskog statuta u svezi individualne odgovornosti, ograničava individualnu odgovornost za zločin agresije samo na osobe koje su na položaju na kojem djelotvorno vrše kontrolu ili naređuju političku ili vojnu akciju države.

Druge manje prilagodbe Rimskog statuta (članci 9. i 20. Statuta), unose se s obzirom na nove izmjene i dopune odnosno novi članak 8. *bis*.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na to da Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda koje se ovim Zakonom potvrđuju imaju za cilj osigurati najširu zaštitu pojedinaca od najtežih kaznenih djela, te da Sud može biti nadležan samo u pogledu zločina agresije koji su počinjeni godinu dana nakon što je trideset država stranaka ratificiralo ili prihvatilo izmjene i dopune, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Republika Hrvatska na međunarodnoj razini, polaganjem svoje isprave o ratifikaciji, iskaže svoj pristanak biti vezana njihovim odredbama, potvrđujući tako svoje zalaganje za integritet Suda i puno poštivanje temeljnih načela Rimskog statuta.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU IZMJENE I DOPUNE
ČLANKA 8. RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA KAZNENOG SUDA
I IZMJENA I DOPUNA RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOGA
KAZNENOG SUDA VEZANIH UZ ZLOČIN AGRESIJE**

Članak 1.

Potvrđuju se Izmjena i dopuna članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, kako je sadržana u Rezoluciji br. 5. od 10. lipnja 2010. godine i Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezane uz zločin agresije, kako su sadržane u Rezoluciji br. 6. od 11. lipnja 2010. godine, usvojene na Konferenciji za izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, održanoj u Kampali, Republika Uganda, u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Izmjena i dopuna iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

Izmjena i dopuna članka 8.

Članku 8. stavku 2. (e) dodaje se sljedeće:

"(xiii) uporaba otrova ili otrovnog oružja;

(xiv) uporaba otrovnih plinova, plinova zagušljivaca ili drugih plinova i svih sličnih tekućina, tvari ili naprava;

(xv) uporaba metaka koji se u ljudskom tijelu lako šire ili zatupljuju, poput onih s tvrdom košuljicom koja ne prekriva u cijelosti jezgru ili je zarezana.“

Amandment to article 8

Add to article 8, paragraph 2 (e), the following:

„(xiii) Employing poison or poisoned weapons;

(xiv) Employing asphyxiating, poisonous or other gases, and all analogous liquids, materials or devices;

(xv) Employing bullets which expand or flatten easily in the human body, such as bullets with a hard envelope which does not entirely cover the core or is pierced with incisions.“

**Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga
kaznenog suda vezane uz zločin agresije**

1. *Briše se članak 5. stavak 2. Statuta.*
2. *Iza članka 8. Statuta dodaje se sljedeći tekst:*

Članak 8. bis
Zločin agresije

1. Za svrhe ovoga Statuta „zločin agresije“ znači planiranje, pripremu, pokretanje ili izvršenje čina agresije koji po svojem karakteru, težini i razmjeru predstavlja očigledno kršenje Povelje Ujedinjenih naroda, koje vrši osoba koja ima stvarnu moć nadzirati ili upravljati političkim ili vojnim djelovanjem države.

2. Za svrhe stavka 1. „čin agresije“ znači uporabu oružane snage jedne države protiv suvereniteta, teritorijalne cjelovitosti ili političke neovisnosti druge države, ili na bilo koji drugi način protivno Povelji Ujedinjenih naroda. Svaki od sljedećih čina, neovisno o objavi rata smatrat će se, u skladu s Rezolucijom 3314 (XXIX) Opće skupštine Ujedinjenih naroda od 14. prosinca 1974., činom agresije:

- a) invazija ili napad oružanim snagama jedne države na teritorij druge države, ili bilo kakva vojna okupacija, makar i privremena, koja proizlazi iz takve invazije ili napada, ili bilo kakvo pripojenje cijelog ili dijela teritorija druge države uporabom sile;
- b) bombardiranje od strane oružanih snaga jedne države teritorija druge države ili uporaba bilo kakvog oružja jedne države na teritoriju druge države;
- c) blokada luka ili obala jedne države od oružanih snaga druge države;
- d) napad oružanih snaga jedne države na kopnene, pomorske ili zračne snage, ili pomorsku i zračnu flotu druge države;
- e) uporaba oružanih snaga jedne države koje se nalaze na teritoriju druge države uz pristanak države primateljice, protivno uvjetima utvrđenima sporazumom ili bilo kakvo produljenje njihove prisutnosti na tom teritoriju nakon prestanka sporazuma;
- f) postupak jedne države kojim dopušta da njen teritorij, koji je stavila na raspolaganje drugoj državi, ta druga država uporabi za izvršenje čina agresije protiv neke treće države;
- g) upućivanje od strane ili u ime jedne države naoružanih bandi, skupina, paravojnih snaga ili plaćenika koji izvode oružane akcije protiv druge države koje po svojoj težini odgovaraju prethodno navedenim činima, ili njezino značajno sudjelovanje u takvim akcijama.

3. *Iza članka 15. Statuta dodaje se sljedeći tekst:*

Članak 15. bis
Nadležnost za zločin agresije
(Na zahtjev države, *proprio motu*)

1. Sud može biti nadležan za zločin agresije u skladu s člankom 13. stavcima (a) i (c), sukladno odredbama ovog članka.

2. Sud može biti nadležan samo u pogledu zločina agresije počinjenih godinu dana nakon što je trideset država stranaka ratificiralo ili prihvatilo izmjene i dopune.
3. Sud je nadležan za zločin agresije u skladu s ovim člankom, na temelju odluke koju se nakon 01. siječnja 2017. donosi istom većinom država stranaka koja je potrebna za usvajanje izmjena i dopuna Statuta.
4. U skladu s člankom 12., Sud može biti nadležan za zločin agresije, koji je posljedica čina agresije koji je počinila država stranka, osim ako ta država stranka nije prethodno izjavila da ne prihvaća takvu nadležnost na temelju izjave podnesene Tajništvu. Takvu je izjavu moguće povući u bilo koje vrijeme i nju država stranka razmatra u roku od tri godine.
5. U pogledu države koja nije stranka ovog Statuta, Sud nije nadležan za zločin agresije kada ga počine njezini državljani ili kada je počinjen na njezinom teritoriju.
6. Ako Tužitelj zaključi da postoji razborita osnova za nastavak istrage vezane uz zločin agresije, on ili ona prvo utvrđuju je li Vijeće sigurnosti donijelo odluku o zločinu agresije koji je počinila dotična država. Tužitelj izvještava glavnog tajnika Ujedinjenih naroda o situaciji na Sudu, uključujući bilo kakve relevantne informacije i dokumente.
7. Ako je Vijeće sigurnosti donijelo takvu odluku, Tužitelj može nastaviti s istragom vezanom uz zločin agresije.
8. Ako se takva odluka ne donese u roku od šest mjeseci od datuma obavijesti, Tužitelj može nastaviti s istragom vezanom uz zločin agresije, pod uvjetom da je Predraspravno vijeće odobrilo početak istrage vezane uz zločin agresije u skladu s postupkom iz članka 15. te da Vijeće sigurnosti, u skladu s člankom 16., nije odlučilo drugačije.
9. Odluka o činu agresije koju donese tijelo izvan Suda ne utječe na vlastite zaključke Suda temeljem ovoga Statuta.
10. Ovaj članak ne utječe na odredbe vezane uz nadležnost u pogledu ostalih zločina iz članka 5.

4. *Iza članka 15. bis Statuta dodaje se sljedeći tekst:*

Članak 15. ter

Nadležnost za zločin agresije

(Na zahtjev Vijeća sigurnosti)

1. Sud može biti nadležan za zločin agresije u skladu s člankom 13. stavkom (b), sukladno odredbama ovog članka.
2. Sud može biti nadležan samo u pogledu zločina agresije koji su počinjeni godinu dana nakon što je trideset država stranaka ratificiralo ili prihvatilo izmjene i dopune.
3. Sud je nadležan za zločin agresije u skladu s ovim člankom, na temelju odluke koju se nakon 01. siječnja 2017. donosi istom većinom država stranaka koja je potrebna za usvajanje izmjena i dopuna Statuta.

4. Odluka o činu agresije koju donese tijelo izvan Suda ne utječe na vlastite zaključke Suda na temelju ovog Statuta.
 5. Ovaj članak ne utječe na odredbe vezane uz nadležnost u pogledu ostalih zločina iz članka 5.
5. *Iza članka 25. stavka 3. Statuta dodaje se sljedeći tekst:*
3 *bis*. Vezano uz zločin agresije, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na osobe koje imaju stvarnu moć nadzirati ili upravljati političkim ili vojnim djelovanjem države.
 6. *Prva rečenica u članku 9. stavku 1. Statuta mijenja se sljedećom rečenicom:*
1. Obilježja kaznenih djela pomažu Sudu pri tumačenju i primjeni članaka 6., 7., 8. i 8. *bis*.
 7. *Zaglavlje članka 20. stavka 3. Statuta mijenja se sljedećim stavkom; preostali dio stavka ostaje nepromijenjen:*
3. Nitko kome je neki drugi sud sudio za djelo također opisano u člancima 6., 7., 8. ili 8. *bis* ne smije biti za nj ponovno suđen pred Sudom, osim ako je postupak pred drugim sudom vođen:

Amendments to the Rome Statute of the International Criminal Court on the Crime of Aggression

1. *Article 5, paragraph 2, of the Statute is deleted.*
2. *The following text is inserted after article 8 of the Statute:*

Article 8 bis **Crime of aggression**

1. For the purpose of this Statute, “crime of aggression” means the planning, preparation, initiation or execution, by a person in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State, of an act of aggression which, by its character, gravity and scale, constitutes a manifest violation of the Charter of the United Nations.

2. For the purpose of paragraph 1, “act of aggression” means the use of armed force by a State against the sovereignty, territorial integrity or political independence of another State, or in any other manner inconsistent with the Charter of the United Nations. Any of the following acts, regardless of a declaration of war, shall, in accordance with United Nations General Assembly resolution 3314 (XXIX) of 14 December 1974, qualify as an act of aggression:

- a) The invasion or attack by the armed forces of a State of the territory of another State, or any military occupation, however temporary, resulting from such invasion or attack, or any annexation by the use of force of the territory of another State or part thereof;
- b) Bombardment by the armed forces of a State against the territory of another State or the use of any weapons by a State against the territory of another State;
- c) The blockade of the ports or coasts of a State by the armed forces of another State;
- d) An attack by the armed forces of a State on the land, sea or air forces, or marine and air fleets of another State;
- e) The use of armed forces of one State which are within the territory of another State with the agreement of the receiving State, in contravention of the conditions provided for in the agreement or any extension of their presence in such territory beyond the termination of the agreement;
- f) The action of a State in allowing its territory, which it has placed at the disposal of another State, to be used by that other State for perpetrating an act of aggression against a third State;
- g) The sending by or on behalf of a State of armed bands, groups, irregulars or mercenaries, which carry out acts of armed force against another State of such gravity as to amount to the acts listed above, or its substantial involvement therein.

3. *The following text is inserted after article 15 of the Statute:*

Article 15 bis

Exercise of jurisdiction over the crime of aggression

(State referral, *proprio motu*)

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraphs (a) and (c), subject to the provisions of this article.
2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.
3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.
4. The Court may, in accordance with article 12, exercise jurisdiction over a crime of aggression, arising from an act of aggression committed by a State Party, unless that State Party has previously declared that it does not accept such jurisdiction by lodging a declaration with the Registrar. The withdrawal of such a declaration may be effected at any time and shall be considered by the State Party within three years.
5. In respect of a State that is not a party to this Statute, the Court shall not exercise its jurisdiction over the crime of aggression when committed by that State's

nationals or on its territory.

6. Where the Prosecutor concludes that there is a reasonable basis to proceed with an investigation in respect of a crime of aggression, he or she shall first ascertain whether the Security Council has made a determination of an act of aggression committed by the State concerned. The Prosecutor shall notify the Secretary-General of the United Nations of the situation before the Court, including any relevant information and documents.

7. Where the Security Council has made such a determination, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression.

8. Where no such determination is made within six months after the date of notification, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression, provided that the Pre-Trial Division has authorized the commencement of the investigation in respect of a crime of aggression in accordance with the procedure contained in article 15, and the Security Council has not decided otherwise in accordance with article 16.

9. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.

10. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.

4. *The following text is inserted after article 15 bis of the Statute:*

Article 15 ter

**Exercise of jurisdiction over the crime of aggression
(Security Council referral)**

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraph (b), subject to the provisions of this article.

2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.

3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.

4. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.

5. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.

5. *The following text is inserted after article 25, paragraph 3, of the Statute:*

3 *bis*. In respect of the crime of aggression, the provisions of this article shall apply only to persons in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State.

6. *The first sentence of article 9, paragraph 1, of the Statute is replaced by the following sentence:*

1. Elements of Crimes shall assist the Court in the interpretation and application of articles 6, 7, 8 and 8 *bis*.

7. *The chapeau of article 20, paragraph 3, of the Statute is replaced by the following paragraph; the rest of the paragraph remains unchanged:*

3. No person who has been tried by another court for conduct also proscribed under article 6, 7, 8 or 8 *bis* shall be tried by the Court with respect to the same conduct unless the proceedings in the other court:

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Izmjene i dopune iz članka 1. ovoga Zakona nisu na snazi, te će se podaci o njihovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. potvrđuje se Izmjena i dopuna članka 8. Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda, kako je sadržana u Rezoluciji br. 5. od 10. lipnja 2010. godine i Izmjene i dopune Rimskog statuta Međunarodnoga kaznenog suda vezane uz zločin agresije, kako su sadržane u Rezoluciji br. 6. od 11. lipnja 2010. godine, čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Izmjenama i dopunama, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. sadrži tekst Izmjena i dopuna u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Izmjene i dopune nisu na snazi, te da će se podaci o njihovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje Zakona na snagu.